

o znanila

DUH PA VEJE, KODER HOČE

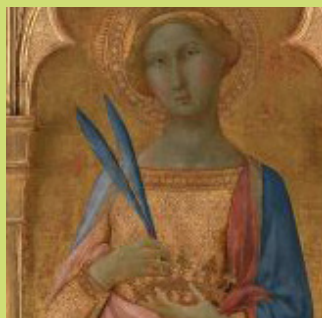
Sem in tja nas je kristjane v zadnjem obdobju že prešinil strah, da bo zaradi pomanjkanja duhovnikov lahko postalo osiromašeno naše duhovno življenje. Nihče od nas pa najbrž ni pomislil, da se nam kaj takega lahko zgodi zaradi pandemije virusa, in to tako zelo kmalu in za kdo ve kako dolgo. Tako smo dobesedno čez noč ostali brez nekaterih zakramentov ali pa je njihovo prejemanje omejeno. Z uporabo informacijske tehnologije smo sicer našli poti za spremljanje svete maše in številne duhovne pobude so marsikomu v pomoč pri ohranjanju stika z občestvom. A vendar je ta čas po svoje za vsakega od nas predvsem preizkušnja trdnosti osebne vere. Neka gospa mi je pred dnevi potamala, češ kako je zdaj hudo, ko so nam še Boga zaprli v Cerkve in ne moremo do njega. Seveda sem jo razumela. Govorila je o evharistiji, ki je gotovo eden najotipljivejših načinov Božje prisotnosti. A kristjani ne smemo pozabiti, da je Bog navzoč povsod: v stvarstvu, v svoji Besedi, v človeku, ki nosi celo njegovo podobo ... Načinov za srečanje z Njim je torej tudi v teh težkih časih veliko. Najtesneje pa je združen z nami po svojem Duhu. Njegov Duh prebiva v naših srcih, saj so naša srca tempelj Svetega Duha. Sveti Duh tudi veje, koder hoče, in njegovega delovanja ne morejo omejiti zaprta cerkvena vrata. Ker pa je Bog troedini, tri Božje osebe nikoli ne morejo biti ločene. Kjer je Sveti Duh, tam sta tudi Oče in Sin. Tako človek nikoli ni prepuščen samemu sebi. Vselej je v nas moč, ki daje življenje, tolaži, gradi, zdravi in obnavlja. Sveti papež Janez Pavel II. je dejal, da je Sveti Duh na delu tam, kjer se moli. Poskrbimo torej z molitvijo, da bo prostor, ki smo ga v teh dneh izpraznili številnih obveznosti, izpolnil Sveti Duh. Za zgled si vzemimo Marijo, ki je polna Duha in deluje v njegovi moči. Zato je zmogla prenesti vse preizkušnje in biti priča najčudovitejših reči. Nikoli ni zapustila zaupanega ji Božjega ljudstva in tudi danes nam ostaja zvesta. Ostanimo ji zvesti tudi mi in s šmarnično pobožnostjo v družinskem krogu poskrbimo, da bo mesec maj kljub zaprtim cerkvam ostal njen mesec.

S. P.

ŽUPNIJA LJUBLJANA POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

14. maj - KORONA

Sv. Korona je zavetnica proti kužnim boleznim in epidemijam. Ima veliko skupnega z enakoimenskim virusom, ki ta hip pretresa ves svet. Leksikon svetnikov o Koroni (lat. »kronana«, ime nakazuje na splošnejši izraz »mučenka«) pove zelo malo. Rodila se je leta 161 ali pa 287. Še najstnica je postala žena vojaku Viktorju, ki se med preganjanjem kristjanov ni bil pripravljen odpovedati krščanski veri in je bil zato usmrčen. Mlada vdova je pod rimskim cesarjem Pijem ali Dioklecijanom prav tako umrla mučeniške smrti. Privezali naj bi jo na dve upognjeni palmi, in ko sta se drevesi dvignili, je Korono raztrgalo. Relikvije Korone in Viktorja hranijo v kraju Castelfidardo pri Osimu na obali Jadranskega morja, nedaleč od Ancone, kjer so paru že v zgodnjih letih krščanstva posvetili cerkev. Nekaj svetišč, posvečenih sv. Koroni, imajo tudi v Avstriji. Avstrijski kovanci so se nekdaj imenovali »krona«.

ŠMARNIČNA POBOŽNOST

Meseca maja si ne moremo predstavljati brez šmarnic – vsakdanje ljudske pobožnosti Mariji v čast. Pobožnost te vrste poznajo tudi drugod po svetu, pri nas pa je leta 1855 dobila izvirno ime po cvetlici, ki ta mesec cvete po naših gozdovih in vrtovih. Že leta 1842 je Davorin Trstenjak objavil prevod francoske knjige Mesec Marije, leta 1851 so pobožnost začeli ljubljanski bogoslovci, v naslednjih nekaj letih so jo poznali tudi drugod, tako da skoraj ni cerkve ne vasi, kjer se ne bi zbirali k branju »šmarnic«, molitvi lavrentskih litanij in petju Marijinih pesmi.

Pri večerni sv. maši bomo brali šmarnice za otroke avtorice Marjete Cerar z naslovom Največji dar. Zgodbe letošnjih šmarnic za otroke so zgodbe dveh družin: dveh mam, dveh očkov in osmih otrok, ki so vsi približno enake starosti. Vsi živijo preprosto življenje na obrobju mesta, na dveh majhnih kmetijah in v isti župniji. Nekega poletnega dne sta se mami odločili, da vseh osem mulcev peljeta na krajše počitnice. In prav med temi počitnicami so se rodile te zgodbe. To so resnične zgodbe, ki so se dogajale in se še dogajajo vsakomur izmed nas. So zahvala, prošnja, so bolečina srca, so vzklík veselja in upanja. Pripoveduje nam jih devetletna Polona, ki hodi v četrti razred. Predvsem pa so zgodbe, ki jih je spisalo otroško srce, v katerem ima Marija prav posebno mesto.

Pri jutranji sv. maši pa bomo brali šmarnice za odrasle avtorja Bogdana Dolenca z naslovom Sveti Janez Henrik Newman. Spremljali bomo življenjsko pot Janeza Henrika Newmana (1801–1890), spreobrnjenca iz Anglikanske cerkve v Katoliško, ki ga je papež Frančišek leta 2019 razglasil za svetnika. Newmanovo zaupanje v Anglikansko cerkev in splošno versko dogajanje na britanskem otočju se je zaradi različnih politično-verskih okoliščin postopoma krhalo. Zatočišče je našel v Katoliški cerkvi in v molitvi k Mariji, ki se ji je poklonil tudi v čudovitih duhovnih spisih. Ti zaključujejo poglavja v knjigi in slednji dajejo pečat, ki presega časovne okvire šmarničnega branja in nas s svojo toplo besedo vedno znova nagovarjajo.

4. VELIKONOČNA NEDELJA, NEDELJA DOBREGA PASTIRJA, 12. maj

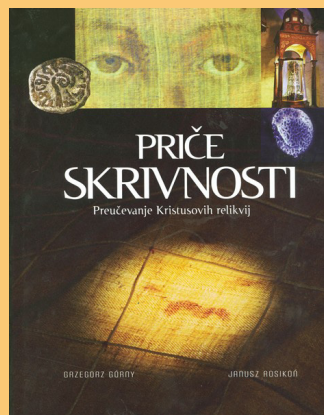
Že stara zaveza nam predstavlja Boga kot dobrega pastirja, ko po preroku Ezekielu pravi, da bo on »sam pasel ovce in sam jim bom dajal počitek« (Ezk 34,15). Gospod poudarja, da bo zato, ker so voditelji takratnega Izraela odpovedali, on »sam poskrbel za svoje ovce«. Ko ni bilo več upanja, je nastopil Bog, ki bo sam pasel svoje ovce. Božji poseg v brezupno stanje je zato za ljudi znamenje upanja. Tudi vsak človek, ki se zgleduje po dobrem pastirju, prinaša drugim ljudem upanje. Dalje pravi Bog po preroku: »Pasel jih bom, kakor je prav«. Dobri pastir vodi svoje tako, da pove, kaj je prav, in da se sam drži pravilne poti. Ne gleda, kaj misli večina ali vplivni ljudje, ampak dela in govori, »kakor je prav«. Pastir vodi čredo, a zaradi tega ni oddaljen od nje, ampak ji je blizu. To zelo poudarjajo svetopisemske podobe. 23. psalm govori, da pastir s svojo palico vodi svoje na »zelene pašnike« in »k vodam počitka«. Pastirjeva palica ni grožnja, ampak nas »palica in opora tolažita« ter dajeta tistemu, ki mu sledi, gotovost tudi »po globeli smrtne sence«.

Ko ljudje v nekem človeku prepoznajo podobo dobrega pastirja, postanejo do njega zaupljivi. Jezus v evangeliju poudarja to zaupanje: »Ovce poslušajo njegov glas in svoje ovce kliče po imenu« ter dalje »hodi pred njimi in ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas«. Ker je bila podoba pastirja v zgodovini zelo zlorabljen, je nujno poudariti, da hoja za dobrim pastirjem ni hoja črede, ki nič ne misli. Ne, to je sledenje posameznikov, ki zaupajo glasu Pastirja, ki ljubi in pozna vsakega, ki mu sledi.

V Katoliški cerkvi je 4. velikonočna nedelja imenovana tudi nedelja Dobrega pastirja. V Sloveniji tradicionalno pred to nedeljo poteka teden molitve za duhovne poklice.

Zaradi epidemije koronavirusa bo uradno praznovanje molitvenega tedna za duhovne poklice prestavljeno na čas, ko bo to mogoče. Kljub temu bomo v tednu pred nedeljo Dobrega pastirja pri svetih mašah prisluhnili razmišljanjem na temo poklicanosti in skupaj molili za duhovne poklice. Letošnje geslo je Duhovni poklic – zaklad v glinasti posodi (prim. 2 Kor 4,7). Apostol Pavel govori o Kristusovi skrivnosti in pravi: »ta zaklad pa imamo v glinastih posodah« (2 Kor 4,7). Vse poziva, naj se zavedamo, da smo glina, torej slabotni, grešniki. Brez Božje moči ne moremo iti naprej. Ta Kristusov zaklad nosimo v svoji slabotnosti, mi smo namreč iz gline. Kajti moč Boga, sila Boga je tista, ki rešuje, ki zdravi, ki postavlja

knjiga meseca

Grzegorz Górny, Janusz Rosikon:

PRIČE SKRIVNOSTI

Avtorja pričujoče knjige sta dve leti potovala po svetu, da bi našla relikvije, povezane s Kristusovim pasijonom – trpljenjem, smrtjo in pokopom – in odgovore na ta in še številna druga vprašanja. Rezultat njune raziskave jemlje dih: na podlagi številnih znanstvenih postopkov sta prišla do rezultatov, ki temeljijo na zgodovinskih dejstvih in strokovnih ugotovitvah – in so povsem v skladu s krščanskim izročilom. V tej veličastni izdaji boste poleg znamenitega torinskega prta našli doslej še neobjavljene fotografije Jezusovega križa, žebelj, trnove krone, stebra bičanja, argenteuil-ske suknje, manopelskega prtiča, oviedskega sudarija in drugih, manj znanih relikvij.

na noge. To je stvarnost naše ranljivosti. Priznanje, da smo ranljivi, slabotni, krhki, grešniki, je stvar velikodušnosti. Samo če sprejmemo, da smo glina, nam bo Bog dal moč. Prosimo Gospoda, naj poklicanim pa tudi nam pomaga odkrivati zaklad poklicanosti v ponižnosti.

iz papeževe okrožnice

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA) POKLICANOST DRUŽINE: GLEDATI JEZUSA

Posredovanje človeškega življenja in vzgoja otrok

Zakon je najprej »globoka skupnost življenja in ljubezni«, ki predstavlja dobrotno za sama zakonca; spolnost »je naravnana na zakonsko ljubezen moškega in ženske«. Zato imajo lahko tudi zakonci, »ki jim Bog ni dal, da bi imeli otroke, zakonsko življenje, ki je v človeškem in krščanskem smislu polno«. Zakonska zveza pa je vendarle »po svoji naravi« naravnana na posredovanje človeškega življenja. »Otrok ni od zunaj dodan medsebojni ljubezni zakoncev; otrok vznikne v samem srcu medsebojne podaritve, katere sad in izpolnitev je«. Otrok se ne pojavi kot zaključek procesa, temveč je od začetka ljubezni navzoč kot bistvena značilnost, ki je ni mogoče zatajiti, ne da bi popačili samo ljubezen. Ljubezen od samega začetka zavrača vsako pobudo, da bi se zaprla sama vase, in se odpira rodovitnosti, ki jo podaljšuje onstran svojega lastnega bivanja. Noben spolni odnos torej ne more zanikati tega

pomena, čeprav iz različnih razlogov vedno ni mogoče dejansko spočeti novega življenja.

Otrok ima pravico, da se rodi iz te ljubezni, in ne na kakršen koli način, saj »ni nekakšna pravica, ampak dar«; je »sad posebnega dejanja zakonske podaritve njegovih staršev«. Kajti po »stvariteljskem redu sta zakonska ljubezen med možem in ženo in posredovanje življenja naravnana drug na drugega (prim. 1 Mz 1,27-28). Na ta način je Stvarnik možu in ženi dal delež pri svojem stvariteljskem delu in ju hkrati naredil za orodje svoje ljubezni, tako da je po posredovanju življenja prihodnost človeštva zaupal njuni odgovornosti«.

Sinodalni očetje so zapisali: »Zlahka je mogoče ugotoviti širjenje miselnosti, ki posredovanje življenja zožuje na variabilnost v načrtovanju posameznika ali para.« Nauk Cerkve »pomaga harmonično in zavestno živeti občestvenost med zakoncema v vseh razsežnostih, skupaj z odgovornim posredovanjem življenja. Vnovič je treba odkriti sporočilo okrožnice Posredovanje človeškega življenja svetega papeža Pavla VI., ki poudarja, da je treba pri moralnem vrednotenju metod uravnavanja spočetij spoštovati dostojanstvo osebe. (...) Posvojitev ali rejništvo na poseben način izraža izkušnjo rodovitnosti zakonske ljubezni«. S posebno hvaležnostjo »Cerkev podpira družine, ki z ljubeznijo sprejmejo, vzgajajo in stojijo ob strani različno obdarovanim otrokom«.

V tej zvezi moram povedati: družina je svetišče življenja, kraj, kjer se življenje spočne in varuje, zato govorimo o hudem in bolečem protislovju, če se spremeni

v kraj, kjer se življenje zavrne in uniči. Vrednost človeškega življenja je tako velika in pravica do življenja nedolžnega otroka, ki raste v materinem telesu, tako neodtujljiva, da nimamo pravice sprejemati odločitve o tem življenju, ki je vrednota samo po sebi in ne sme biti nikoli predmet v oblasti drugega človeka, z izgovorom, da ima pravico razpolagati s svojim lastnim telesom. Družina ščiti življenje na vseh njegovih stopnjah in tudi v njegovem izteku. Zato »tiste, ki delajo v zdravstvu, (...) spominjamo na moralno dolžnost ugovora vesti. Za Cerkev na enak način ni samo nujno, da zagovarja pravico do naravne smrti, tako da ne pristane na nasilno zdravljenje in evtanazijo, temveč tudi izrecno zavrača smrtno kazen«.

Sinodalni očetje so želeli tudi poudariti: »Eden glavnih izzivov za današnje družine je gotovo vzgoja, ki postaja čedalje zahtevnejša in težja zaradi sedanje kulturne stvarnosti in velikega vpliva družbenih občil.« »Cerkev opravlja dragoceno nalogo, ko podpira družine s sprejemanjem v odprte skupnosti (za vse), začeniši z uvajanjem v vero.« Toda zdi se mi zelo pomembno spomniti, da je celostna vzgoja otrok »zelo resna dolžnost« in hkrati »prvenstvena pravica« staršev. Ne samo jarem ali breme, temveč bistvena in nenadomestljiva pravica, ki so jo poklicani braniti in ki jim je nihče ne sme vzeti. Država ponuja izobraževanje po načelu subsidiarnosti, ki spremlja vzgojo staršev, ki je neprenosljiva naloga. Starši imajo pravico svobodno izbrati vrsto – dostopnega in kakovostnega – izobraževanja, ki ga želijo dati svojim otrokom, skladno s svojim nazorom.

Šola ne nadomešča staršev, temveč jih dopolnjuje. To je temeljno načelo: »Vsak drug udeleženec pri vzgojnem procesu lahko dela le v imenu staršev, z njihovim soglasjem in v določeni meri celo po njihovem naročilu«. Toda »med družino in družbo, med družino in šolo je nastal prepad; vzgojni dogovor je dandanes prelomljen in tako je vzgojna zaveza med družbo in družino prišla v krizo«.

Cerkev je poklicana, da z ustreznim pastoralnim delovanjem sodeluje pri tem, da lahko starši izpolnijo svojo vzgojno nalogo. To mora vedno delati tako, da jim pomaga ovrednotiti njihovo lastno nalogo in prepoznati, da tisti, ki so prejeli zakrament zakona, postanejo resnični vzgojni pooblaščenči, kajti ko vzgajajo svoje otroke, gradijo Cerkev in s tem sprejmejo Božjo poklicanost.

Papež Francišek, Radost ljubezni (št.80-85)

župnijsko dogajanje

VELIKONOČNI UTRINKI IZ NAŠE ŽUPNIJE V ČASU KORONAVIRUSA

Letošnja priprava in samo praznovanje velikonočnih praznikov sta bila v marsičem zaznamovana z epidemijo COVID-19. Da ne bi praznovanje velikonočnih praznikov potekalo zgolj za zidovi naših stanovanj, so se mladi in mlade družine domislili, da z voščili in slikovnim gradivom drug drugemu polepšamo velikonočne praznike. V nadaljevanju boste lahko prebrali nekaj misli, voščil in občutij ob letošnjih »koronskih« velikonočnih praznikih.

Vesele praznike vsem. Življenje novo se budi.

Plutki

Nekaj našega... Veselo veliko noč vsem.
Družina Kastelic

Izdelali butarice in 'poromali' na sv.
Trojico nad Dobom ...

Kruščevi

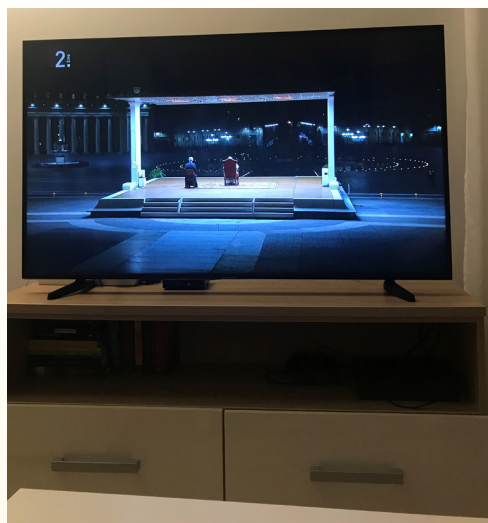
Cvetna nedelja.

Velikonočno jutro.

Veselo alelujo želimo vsem in se veselimo,
da jo kmalu spet skupaj zapojemo.

Kuhljevi

Papež Frančišek pred praznim trgom sv. Petra.

Blagoslov velikonočnih jedil.

Meni se zdi najbolj pričevalna slika praznega Trga sv. Petra med križevim potom na veliki petek.

Blaž Gale

Slikica z velikonočnega zajtrka.
Lepe praznike vsem, Mateja B. B.

Pošiljam sliki s cvetne nedelje (doma izdelana butarica pa je stala na omari) in blagoslova velikonočnih jedil. Slik pri nas je vedno kar dovolj, ker nam spomin veliko pomeni ...

Lahko pa samo še dodam, da smo zelo veseli, da nam je omogočeno spremljanje svete maše iz naše župnije. Lepo je biti pri maši »doma«, z domačima duhovnikoma. Res se mi zdi, da smo s tem, čeprav smo vsaksebi, z župnijo povezano občestvo.

Še enkrat bodite lepo in ostanite zdravi.

Metka

Pirhi, potica, šunka in hren - velikonočne dobrote sredi štirih sten. Te štiri stene pa v dom spremenimo, ker smo skupaj z najljubšimi - z družino.

Prašničkijevi

DELA V ŽUPNIJI

Kljub navideznemu zatišju se v »župnijskem« zakulisju dogaja veliko zanimivega.

Najprej novica, ki bo v teh »koronskih« časih marsikoga razveselila. V minulih dneh mi je uspelo priklicati p. Marka I. Rupnika. Povedal je, da so mozaiki za kapeli v Polju že izdelani in pripravljeni za prevoz. Ko se bodo državne meje spet odprle, bomo poskrbeli, da pridejo v Polje. Predvidoma še vedno računamo, da bodo umetniki patra Rupnika iz Centra Aletti mozaik v Polju izdelali zadnji teden v juliju, če se bodo seveda dogodki v zvezi s pandemijo COVID-19 še naprej normalizirali.

V kamnoseško delavnico smo odpeljali še drugi kropilnik pri glavnih cerkvenih vratih, ki je prav tako precej »dotrajan«, še posebej podstavek. Tega bodo kamnoseški mojstri strokovno obnovili. Že pred časom, ko smo urejali zgornjo zakristijo, smo odkrili še nekaj zelo starih in poškodovanih svečnikov in kadilnic, ki smo jih prav tako obnovili.

Pri restavratorju je še nekaj manjših starih kipov svetnikov, ki so tako ali drugače propadali.

Pripravljamo tudi projekt za obnovo pokopališke kapele oz. stare mrliške vežice, predvsem z vidika liturgične opreme. Arhitektka snuje oz. oblikuje tudi pokopališki križ, ki upam, da se bo v bližnji prihod-

nosti vrnil na mesto, kjer je stal do konca druge svetovne vojne. Verjetno je naše pokopališče eno redkih, če ne edino, ki še nima pokopališkega križa. V restavriranje bomo dali tudi prek 100 let staro sliko, ki prikazuje smrt sv. Jožefa in jo bomo namestili v kapelo, saj je bila ta posvečena sv. Jožefu, ki je zavetnik tudi za umirajoče. Sliko smo prejeli od za zdaj še anonimnega darovalca. Mnoge obiskovalce Zajčje dobrave je v tednu pred veliko nočjo vznemirilo dogajanje na območju, kjer so do nedavnega stala igrala. Omenjeno zemljišče je po drugi svetovni vojni država nacionalizirala, nato so na njem izkopali gramozno jamo, ki so jo nato do roba (10 cm pod površjem) zasuli z raznimi (tudi nevarnimi) odpadki in prekrili s tanko plastjo zemlje. Da so zadevo »zaščitili«, so leta 1972 razglasili krajinski park Zajčja dobrava, ki je najstarejši krajinski park v Ljubljani. Po denacionalizaciji je država to močno onesnaženo in degradirano zemljišče vrnila župniji Ljubljana Polje v naravi. To je bil splošno priljubljen kraj za piknike v naravi, žal pa za mnoge tudi »priročno« odlagališče za razne odpadke. Zaradi številnih inšpekcijskih postopkov Inšpektorata Mestne uprave zaradi onesnaženosti in prometa na omenjeni parceli smo bili prisiljeni ukrepati in se lotiti reševanja nastale problematike. Podrobneje boste s to problematiko seznanjeni v junjskih mesečnih oznanilih.

ROMARJEM NA MALTO

Zaradi razmer s koronavirusom COVID-19 smo že pred časom pri turistični agenciji TRUD odpovedali prvomajsko romanje na Malto. Akontacijo, ki ste jo vplačali, bo agencija predvidoma vrnila do konca meseca maja oz. ko bodo od letalske družbe prejeli vrnjena denarna sredstva za že kupljene letalske vozovnice. Takoj ko prejmemo denarna sredstva in bo dovoljeno odpreti župnijski urad, vam bomo vplačana sredstva vrnila. Če oz. ko bodo razmere dopuščale, bomo poskušali ponovno organizirati omenjeno romanje.

SREČANJA IN DOGODKI

V mesecu maju se običajno zvrsti večje število dogodkov in srečanj, ki so do nadaljnega odpovedana. Tako bodo najverjetneje odpadli srečanje z domačimi gasilci, srečanje za starejše, duhovne vaje za birmance, duhovna obnova za prvoobhajance in njihove starše in najbrž tudi prvo sveto obhajilo. Kar se tiče letošnjega oratorija in počitniških dni v Sečovljah, so stvari za zdaj še odprte. Vsekakor bomo spremljali razmere in se ravnali v skladu z navodili države in Cerkve oz. Slovenske škofovske konference.

ZAHVALA

Star pregovor pravi, da prijatelja spoznaš v težavah. To sva v minulih dneh, ko so nastopili preventivni ukrepi v zvezi s širitvijo epidemije COVID-19, ki so močno prizadeli tudi župnijsko življenje, spoznala tudi domača duhovnika. **Zato se vsem, ki ste naju in našo župnijo kakorkoli podprli, iskreno zahvaljujeva in se priporočava tudi v prihodnje. Naj vam Bog povrne z večnimi darovi.**

OBVESTILA

bralci beril

Do preklica izrednih navodil slovenskih škofov za preprečevanje širjenja COVID-19 ne bo razpisanih bralcev.

adoracija

Do preklica izrednih navodil slovenskih škofov za preprečevanje širjenja COVID-19 ne bo adoracije.

maše (pogrebi, oddane)

+ Frančiška Tekalec: 2M (hčerka Branka z družino), 2M (sin Franci z družino); za duše v vicah (Grilj); + Pavla Klavs: 7M (domači); + Marija Vilfan: 5M (domači), 3M (Ankica), 2M (Boža), 2M (molitvena skupina), 3M (zakonci starejše zakonske skupine)

kršчени

Do preklica izrednih navodil slovenskih škofov za preprečevanje širjenja COVID-19 ni krstov.

krščansko pokopani

Frančiška Štötl, Frančiška Tekalec, Pavla Klavs, Angela Ambrož, Ivana Bitenc, Ana Zupančič, Marija Vilfan, Jure Bortek

dobra dela

Za cerkev - mozaik: 30 € (n. n.), ob pogrebu + Frančiške Tekalec 260 € (domači), 60 € (n. n.), 500 € (n. n.), 50 € (n. n.), 100 € (n. n.), 200 € (S. M. P.), 140 € (Vili Hrastar in Osredkarjevi), 50 € (n. n.), ob pogrebu + Ivane Bitenc 100 € (domači), ob pogrebu + Marije Vilfan 100 € (domači), ob pogrebu + Marije Vilfan 100 € (molitvena skupina), ob pogrebu + Marije Vilfan 80 € (starejši zakonci), 100 € (n. n.), 30 € (N. T.), 60 € (n. n.), 40 € (A. S.), 20 € (J. A.), 20 € (J. S. V.), 80 € (J. & D. G.), 100 € (A. & A. P.), 20 € (N. J.), 50 € (T.), 50 € (n. n.), 50 € (n. n.), 30 € (I. V.), 20 € (n. n.); cvetje: 20 € (M. H.). Številni ste v prazničnih dneh namesto nabirke oz. za župnijo darovali na župnijski poslovni račun. Zaradi varovanja osebnih podatkov ti niso navedeni.

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

V času epidemije koronavirusa so maše brez ljudstva in predvajane prek spleta.

- ob nedeljah ob 8⁰⁰ in 10⁰⁰
- ob delavnikih ob 7⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob praznikih ob 7⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

V času epidemije koronavirusa NI URADNIH UR! Na župnijski urad se lahko obrnete prek e-pošte in po tel.

KARITAS

V času epidemije koronavirusa NI URADNIH UR!

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si
TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

V času epidemije koronavirusa NE OBRATUJE!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

V času epidemije koronavirusa NI KRSTOV!

OBHAJILO BOLNIKOV

V času epidemije koronavirusa SO OBISKI NA DOMU LE V SMRTNI NEVARNOSTI ZA PREVIDEVANJE!

POROKE

V času epidemije koronavirusa NI POROK!

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Polje 351, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01/529 22 33

TRR župnije: Nova KBM d. d.
S156 0430 2000 3170 429

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

MAJ - VELIKI TRAVEN

1	pet	Jožef - praznik dela	ZAČETEK ŠMARNIC
2	sob	Atanazij Veliki, škof - državni praznik	
3	ned	4. velikonočna ned. - ned. Dobrega pastirja; Filip in Jakob	
4	pon	Florijan (Cvetko), mučenec	
5	tor	Angel, mučenec	
6	sre	Dominik Savio	
7	čet	Gizela, opatinja	
8	pet	Bonifacij, papež	
9	sob	Pahomij, puščavnik	
10	ned	5. velikonočna nedelja; Job, svetopisemski mož	
11	pon	Estela, mučenka	
12	tor	Leopold, redovnik	
13	sre	Fatimska Mati Božja	
14	čet	Bonifacij, mučenec	
15	pet	Zofija (Sonja), mučenka	
16	sob	Janez Nepomuk, muč.	
17	ned	6. velikonočna nedelja; Jošt, puščavnik	
18	pon	Janez I., papež - prošnji dan	
19	tor	Urban I., papež - prošnji dan	
20	sre	Bernardin, duhovnik - prošnji dan	
21	čet	Gospodov vnebohod; Krištof in mehiški mučenci	
22	pet	Marjeta, redovnica	
23	sob	Renata, spokornica	
24	ned	7. velikonočna nedelja; Marija Pomočnica kristjanov	
25	pon	Gregor VII., papež	
26	tor	Filip Neri, duhovnik	
27	sre	Alojzij Grozde, mučenec	
28	čet	Anton Julijan, mučenec	
29	pet	Maksim Emonski, škof	
30	sob	Kancijan in drugi oglejski mučenci	
31	ned	Binkošti; obiskanje Device Marije	